

بیمه اجتماعی و عدالت اجتماعی

● نویسنده: لیاروین
● مترجم: سید وحید میرهبیگی، بهادر سهرابی
● انتشارات: مؤسسه راهبردی بازنشستگی صبا

کتاب «بیمه اجتماعی و عدالت اجتماعی» دو گفت‌مان اصلی را معرفی می‌کند که چه در فلسفه خود و چه در سیاست‌گذاری‌هایی که از این فلسفه برخاسته‌اند، با بیمه اجتماعی مخالفند. گفت‌مان اول، نمی‌تواند بپذیرد که تمامی شهروندان یک کشور - در چارچوب قواعد بیمه‌ای - دارای حق برخورداری از بیمه اجتماعی هستند؛ یعنی برای مثال در آمریکا حق برابر اقلیت‌ها (رنگین‌پوستان، مهاجران، زنان و...) به برخورداری از بیمه اجتماعی قبول ندارد. به بیان ساده، آن‌ها (محافظه‌کاران؛ که سرکرده اخیرشان دونالد ترامپ بود) اگر قانون کار و قانون تأمین اجتماعی ما را می‌خواندند با این نگاه کنار نمی‌آمدند که «هر کس» در ازای مزد کار کند کارگراست و هر کارگر مستحق دریافت خدمات بیمه اجتماعی؛ لابد برخی را به خاطر قومیت، جنسیت، باورها و... کنار می‌زدند. گفت‌مان دوم، اساساً به وجود اجتماعی انسان و همبستگی اجتماعی جوامع بشری شک دارد و می‌گوید: «چرا از برخی بگیریم و به برخی دیگر بدهیم؟ هر «فردی» آورده‌ای داشته باشد و از پس‌انداز خودش بازنشستگی و خدمات درمانی بگیرد».

گفت‌مان دوم می‌گوید: بیابید بیمه‌های اجتماعی را خصوصی کنیم. به طور خلاصه، کتاب می‌گوید: ۱- گفت‌مان‌های محافظه‌کار و خصوصی‌ساز از پشتیبانی رسانه‌ها و اندیشکده‌ها و سیاستمدارانی برخوردارند. پول این رسانه‌ها و... از جیب می‌آید؛ بیمه‌های خصوصی و بانک‌ها (که هر دو منتظر سرازیر شدن منابع مالی بعد از خصوصی‌سازی هستند) و صنایع پزشکی (که برای گران‌شدن «کالاها»ی خود دندان تیز کرده‌اند)،

پس اگر جریان‌سازی‌ای علیه بیمه اجتماعی صورت گیرد، به احتمال فراوان، منافی در پشت‌پرده وجود دارد؛ ۲- این گفت‌مان‌ها، هر روز از ورشکستگی بیمه اجتماعی در آینده نزدیک حرف می‌زنند و به مردم درباره هزینه‌های ملی سالمندی و مصارف بی‌رویه و غیرضروری سازمان‌های بیمه‌ای هشدار می‌دهند، اما مشکل کجاست؟

کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی به منظور کاربردی کردن و توسعه دانش تخصصی در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی، معرفی منابع جدید اعم از کتب، طرح‌های پژوهشی، معرفی پایان‌نامه و رساله‌های جدید و مرتبط را در دستور کار خود دارد. علاقمندان به تهیه این کتاب می‌توانند جهت مطالعه و امانت گرفتن این کتاب با تلفن ۰۲۱-۶۶۵۷۰۱۳۷ داخلی ۲۰۱ کتابخانه مرکزی سازمان تأمین اجتماعی تماس بگیرند.

مهناز علی‌جانی
کارشناس ارشد و مسئول کتابخانه مرکزی سازمان

گفت‌وگوی آتیه‌نو با استاد جهانگیر جلالی کاشانی

ظرفیت‌های اشتغالزایی «نقاشی پشت شیشه» بسیار است

هنر نقاشی پشت شیشه در کشورمان، هنری زیبا، قدیمی و باصالت است. اگر چه امروزه محصولات این رشته هنری کمتر به چشم می‌آید و می‌توان گفت دیگر همانند گذشته طرقداران خود را از دست داده است و ما محصولاتی از این دست را کمتر به چشم می‌بینیم، اما از نظر حس زیبایی‌شناسانه و بصری، هنوز این هنر طرقداران فراوان و خاص خود را دارد و در گوشه و کنار اتاق‌های برخی منازل، تابلوهای نقاشی پشت شیشه زبنت بخش برخی منازل است. برای آشنایی بیشتر با این هنر قدیمی و همچنین ظرفیت‌ها و قابلیت‌های آن در حوزه اشتغالزایی، در این شماره با استاد «جهانگیر جلالی کاشانی» از چهره‌های مطرح هنر نقاشی پشت شیشه در کشورمان که حدود نیم قرن در این هنر سابقه دارد، گفت‌وگویی ترتیب داده‌یم. آثار ساخته شده توسط این هنرمند کشورمان نشان ملی «مرغوبیت صنایع نقاشی پشت شیشه در ایران» را از آن خود کرده و همچنین هنرمند «مهر اصالت یونسکو» را برای کشورمان دریافت کرده و به ارمغان آورده است. گفت‌وگوی ما با این استاد ازنده را در ادامه می‌خوانید.

گفت‌وگو

که نوعی کپی زدن یک طرح یا متد اولیه توسط یک دستگاه الکترونیکی با یک عدسی قوی است که طرح را در اندازه‌های مختلف از شعاع یک تا صد متر می‌تواند بزند و طراح با استفاده از آن می‌تواند در کمترین زمان ممکن طرح اولیه را توسط دستگاه زده و سپس به رنگ‌آمیزی آن مشغول شود که شما نمونه این طرح‌ها را بر دیوار ساختمان‌های بلند به وفور مشاهده می‌کنید که ظرف چند روز نیز طرح اولیه زده می‌شود و سپس رنگ‌آمیزی آن آغاز می‌شود. خب می‌بینید که یک نقاش بوم‌چقدر بر روی کار خود زحمت می‌کشد و دقت فراوانی را در کار خود به کار می‌گیرد، در حالی که در نقاشی به سبک «اوپکی» قضیه بسیار متفاوت است و کار بسیار نسبت به بوم آسان‌تر است.

به نظر شما به عنوان شخصی که سالیان سال در این هنر فعالیت کرده و تجربه کسب کرده‌اید، چگونه می‌توان از این هنر اشتغالزایی ایجاد کرد و جوانان را مجذوب آن ساخت و این هنر را به تولید در سطح بالا و گسترده رساند؟

به سؤال خوبی اشاره کردید. ببینید این موضوعی است که نه تنها در هنر نقاشی پشت شیشه بلکه در همه شاخه‌های هنری، یک مصداق بارز دارد و آن «تبلیغ و حمایت» از هنرمند است. تبلیغ از این جهت که ما باید هنر پیشینیان مان را برای آیندگان نیز حفظ کنیم تا به دست فراموشی سپرده نشوند و آنان نیز آن را برای فرزندان خود حفظ کنند و حمایت از این جهت که بالاخره هر کسب و کاری؛ ولو ابتدایی و خرد، نیاز به حمایت اولیه دارد تا کار راه بیفتد و سپس در ادامه راه خود را بیابد. منتها جوانان امروز همانند نسل گذشته و دوران ما نیستند که با دود چراغ و کمترین امکانات بزرگ شوند و به همان میزان کم نیز قانع باشند. در گذشته نیز مشکلات فراوان بود.

مشکلات فقط مختص به جوان امروز نیست بلکه هر شغلی در ابتدا سختی‌ها و مشقات فراوان خود را از هر جهت دارد و این نیست که همه یک شبه راه صد ساله را بیامیند بلکه کار هنری کردن در اول هوش، ذات هنری داشتن و دقت و پشتکار فراوان و تمرین و ممارست بسیار زیادی می‌خواهد. شما به هر استادی در هر شاخه هنری نگاه کنید در ابتدا شاگردی در کنار استاد خود، هنر را آغاز کرده‌اند و سپس به مدارج بالا دست یافته‌اند.

این‌طور نبود که شاگرد یک شبه ره صد ساله را بیاماید. متأسفانه امروزه جوانان فقط و فقط موضوع و مباحث مادی و در آمد شغلی را در ابتدا در نظر می‌گیرند و بر اساس میزان درآمد آن، شغل خود را انتخاب می‌کنند، اما در نظر داشته باشید در گذشته هنر جو و شاگرد به دنبال هنر و شاخه هنری مورد علاقه خود بود و به تنها چیزی که فکر نمی‌کرد، بحث مادی و مالی آن هنر بود که متأسفانه امروزه این موضوع کاملاً بالعکس شده است. ما نباید همه چیز را در ابتدای پول و درآمد بالا کنیم. البته که مشکلات مالی وجود دارد و هیچکس نیز مکرر آن نیست، اما موضوع فقط این نیست بلکه موضوع چیز دیگری است. نکته این است که برای اصطلاح آن باید چه کار کرد؟ آیا باید نشست و فقط ناظر و تماشاگر بود؟ آیا راه‌حل این است؟ و نمی‌توان برای اصلاح این موضوع راه‌حل دیگری یافت؟ البته که راه حل وجود دارد؛ اما به تنهایی نمی‌توان از یک ارگان یا یک وزارتخانه خاص انتظار بهبود اوضاع را داشت. اصلاح این موضوع که اکنون به معضلی در سطح جامعه تبدیل شده، نیازمند همراهی و همکاری همه ارگان‌ها و سازمان‌ها و احاد ملت است. در این بین، هر کسی به نوبه خود باید وارد میدان شود و هر کاری از دستش برمی‌آید برای رشد و شکوفایی هنر، صنعت و تولید این کشور انجام دهد؛ از بانک‌ها گرفته تا دولت و اساتید و همچنین خود هنرجویان در کلیه شاخه‌های هنری. بالاخره چرخ تولید این کشور باید بچرخد و هر کدام از ما در چرخاندن این چرخ باید نقش خود را به درستی ایفا کنیم و از زیر بار آن شانه خالی نکنیم. اگر امروز این گره را باز نکنیم هر روز این گره سخت‌تر و محکم‌تر خواهد شد و باز کردن آن هم زمان بیشتری را از ما تلف خواهد کرد و هم نیروی بیشتری را از ما خواهد گرفت.

اسامی امامان معصوم (ع) است که همه ما معتقدیم جدای از بحث زیبایی که به منازل می‌دهد، سبب رزق و روزی فراوان و برکت خواهد شد.

امروزه هنر نقاشی پشت شیشه در کدام شهرهای ایران رواج بیشتری دارد و بیشترین کارگاه‌ها در این زمینه متعلق به کدام شهر است؟

شهر اصفهان و هنرمندان این شهر از دیرباز در هنر نقاشی پشت شیشه در ایران حرف اول را زده و کماکان نیز می‌زنند، اما هستند استادانی که در تهران و یا تبریز مشغول به کار و تدریس در این رشته هنری هستند، اما همچنان شهر اصفهان در زمینه هنر نقاشی پشت شیشه در ایران بهترین است و کارگاه‌های مختلف آموزشی و تولیدی در زمینه هنر نقاشی پشت شیشه در این شهر نسبت به سایر نقاط ایران بیشتر است.

مهمترین تفاوت نقاشی پشت شیشه با نقاشی به سبک «ویترا» در چیست؟

ویترا دقیقاً یک نوع کپی‌زنی از روی یک طرح است؛ با یک قیاس و اندازه و همان رنگ‌های موجود در طرح اصلی که ما در اصطلاح به آن طرح «مادر» می‌گوییم. دقت داشته باشید که نقاشی پشت شیشه با ویترا بسیار متفاوت است. در هنر نقاشی پشت شیشه، هنرمند وفادار به طرحی نیست و او می‌تواند بنا بر میل و سلیقه هنری خود، هر طرحی را که در نظر دارد، به عنوان طرح «مادر» برای کار خود برگزیند، اما این موضوع درست خلاف جهت ویترا است.

در ویترا، طرح‌های متنوع و مختلف و زیادی وجود دارد که شما می‌توانید یک طرح را به عنوان طرح «مادر» خود برگزینید؛ آن را انتخاب کرده و کار را آغاز کنید، اما نمی‌توانید و اجازه ندارید از طرح «مادر» و اولیه خود عبور کنید. در ویترا دست هنرمند بسته است. از ویترا به عنوان متد اولیه و آموزش طرح زدن برای افراد مبتدی و اشخاصی که در ابتدای راه هستند استفاده و آموزش داده می‌شود. اما در کل نقاشی پشت شیشه از هر جهت با ویترا متفاوت است. درست همانند نقاشی بر روی بوم که هنرمند بدون الگو، طرح ابتدایی خود را می‌زند و به تدریج آن را کامل می‌کند و در طرف مقابل نقاشی با دستگاه «اوپک»

از طرح‌های نقاشی پشت شیشه برای مان بگویید. به عنوان مثال، امروزه چه طرح‌هایی در بازار نقاشی پشت شیشه، فروش بیشتری دارند و در اصطلاح «مشتري پسند» هستند؟

امروزه آثار مذهبی نسبت به دیگر آثار و طرح‌ها از فروش بیشتری برخوردارند. به عنوان مثال، تابلوی نقاشی پشت شیشه آیه مبارکه «وان یکاد» و یا «بسم الله الرحمن الرحيم» و یا آیات متبرکه قرآن کریم، اسامی امامان معصوم (ع) و مانند آن، نسبت به دیگر طرح‌ها از فروش نسبتاً بالایی برخوردارند و یا به قول شما «مشتري پسند» هستند. البته ما بنا به میل و سلیقه مشتریان نیز طرح‌های و سفارشات مورد نظر و پسند آنان را می‌گیریم و آنها را به صورت سفارشی می‌سازیم.

از تأثیر آموزه‌های مذهبی در هنر نقاشی پشت شیشه بگویید.

قبلاً به این موضوع اشاره کردم که تصاویر اولیه نقاشی پشت شیشه، تمثال حضرت مسیح (ع) بود. با ورود این هنر به ایران، هنر نقاشی پشت شیشه، شکل کامل‌تری از نظر رنگ و فرم کار به خود گرفت و تا حدودی از حالت غربی خود خارج شد و شکل شرقی به خود گرفت که از قضا بسیار کامل‌تر و زیباتر نیز نسبت به قبل از خود شد؛ به این دلیل که هر دو پارامتر اصلی را دریافت کرد و با این دریافت نیز کامل شد؛ هم از نظر قالب و فرم اولیه که اروپایی بود و هم زیبایی و ظرافت در کار که ایرانی است. در این میان، نقش آموزه‌های مذهبی را نمی‌توان نه در در هنر نقاشی پشت شیشه بلکه در سایر رشته‌های هنری انکار کرد. همانطور که اشاره شد، آیات قرآنی جزو پرفروش‌ترین تابلوهای ما به شمار می‌آیند.

شما در ایران در هر خانه‌ای یک تابلوی آیه شریفه «وان یکاد» و یا چهار «قل» را مشاهده می‌کنید و یا اسامی امامان معصوم (ع) را. البته به نظر من، نقوش و آیه‌های قرآنی و مذهبی، نه تنها در هنر نقاشی پشت شیشه بلکه در تابلوفرش و یا هنر خطاطی و صنایع دستی و یا هنرهای دیگر نیز نسبت به دیگر طرح‌ها از بازار فروش بیشتری برخوردارند و دلیل آن نیز ایجاد حس عاطفی و روحی و همچنین مزین شدن خانه با این هنر زیبا و چشم‌نواز با آیه‌های قرآن کریم و یا

سابقه هنر نقاشی پشت شیشه در کشورمان به چه زمانی بازمی‌گردد؟

ببینید خاستگاه اصلی هنر نقاشی پشت شیشه در جهان، ابتدا از مهد هنر صنایع دستی در اروپا یعنی کشور ایتالیا آغاز شده و پس از این کشور به کشورهای دیگر قاره اروپا مانند فرانسه، سوئیس، آلمان و سپس در اوایل دوران صفوی به ایران راه پیدا کرده است. در واقع اگر بخواهیم رد اصلی این هنر را جست‌وجو کنیم، دوران رنسانس و کشور ایتالیا مهد اصلی هنر نقاشی پشت شیشه در جهان به شمار می‌آید. در آثار برجای مانده از آن دوران، نقاشی‌هایی از تمثال حضرت مسیح (ع) و یا حضرت مریم (س) در موزه‌های ممتاز جهان مانند «لوور» و «متروپولیتن» نگهداری می‌شوند، اما در کشورمان سرآغاز پیدایش این هنر از آغاز دوران صفویه بود. ابتدا هنرمندان اصفهانی در آن زمان به تقلید از آثار دیگر کشورهای اروپایی با مدل زدن‌های مختلف نمونه کارهای مشابه دیگر کشورها که در آن زمان نسبت به ما در هنر نقاشی پشت شیشه سرآمد بودند، آثاری را خلق کردند؛ اما توجه داشته باشید که این خود سرآغاز تحول و انقلابی در هنر نقاشی پشت شیشه در جهان بود؛ چراکه به نظر من، هنر نقاشی پشت شیشه با ورود به کشور بافرهنگ و صاحب هنر و هنرمندانی با تجربه‌ای چندین هزار ساله در طول تاریخ در اصل خاستگاه اصلی خود را یافت.

یعنی به نظر شما، هنرمندان ایرانی بر تکامل هنر نقاشی پشت شیشه در جهان، افزودند و آن را کامل کردند؟

قطعاً! این موضوعی است که می‌توان آن را ثابت کرد. درست است که خاستگاه اولیه این هنر، اروپا بود، اما از بعد زیبایی‌شناسانه و رنگ‌آمیزی و زدن طرح‌های اصیل و متنوع و از همه مهمتر که موضوع اصلی و تم اصلی هنر نقاشی پشت شیشه در جهان است؛ یعنی رنگ‌آمیزی، اکنون در سطح جهان کشوری همانند ایران یافت نمی‌شود که در هنر نقاشی پشت شیشه حرفی برای گفتن داشته باشد. هنرمندان ما در ذات خود زیبایی را به ارث برده‌اند و آن را پرورانده‌اند. شما اگر به سایر رشته‌های هنری ایرانیان مانند فرش‌بافی، خطاطی، معماری، معرق‌کاری، خاتم‌کاری، قلمزنی و... و صدها هنر دیگر نگاهی بیندازید خواهید دید که هنر نزد ایرانیان است و بس.

اعظم‌زنگی

روزنامه‌نگار

شما در ایران در هر خانه‌ای یک تابلوی آیه شریفه «وان یکاد» و یا چهار «قل» را مشاهده می‌کنید و یا اسامی امامان معصوم (ع)

را. البته به نظر من، نقوش و آیه‌های قرآنی و مذهبی، نه تنها در هنر نقاشی پشت شیشه بلکه در تابلوفرش و یا هنر خطاطی و صنایع دستی و یا هنرهای دیگر نیز نسبت به دیگر طرح‌ها از بازار فروش بیشتری برخوردارند